

Klagen Nr. 7 b findes velbegrunder, idet det maa anses for bevist, at Valgbestyrrelsens Formand, efter at Afstemningen i samtlige Kommuner var affluttet, har samlet Listerne paa Tribunen og der forkyndt for Forsamlingen, at de Vælgere, der endnu ikke havde stemt, kunde afgive deres Stemme paa Tribunen i Løbet af 1/2 Time.

En saadan Tilkendegivelse findes at være i absolut Strid med Valglovens § 42 og vel egnet til at forrykke Valgets Resultat, hvad her saa meget mere er klart, som der intet findes oplyst eller kan oplyses om, at den givne Frist ogsaa virkelig er overholdt.

Skønt det ikke har kunnet oplyses, at Valget var faldet anderledes ud, hvis Valglovens Bestemmelser vare blevne overholdte, har man dog heller ingen Sikkerhed for det modsatte, og medens man — hvis der ikke fandtes andre Klager end 1—2—3, maa ske kunde have indskrænket sig til at udtale en Misbilligelse af den stedfundne Ulovlighed og Uorden, finder man det nu umuligt at undlade at tage Hensyn dertil samt særlig til Klagen 7 b saavel for det grove Lovbrud, den paataaler, som for de farlige Konsekvenser, det vilde føre til, naar saadant fik Lov at passere, idet derved vilde aabnes Udvej for, at største Delen af Valglovens klare Bestemmelser efterhaanden maatte vige for lokale Sædvaner eller ren Vilkaarlighed.

Flertallet indstiller da:

at Redaktør Oluf H. Førgensens Valg til Folketingsmand for Standerborg Amts 2den Valgkreds ikke godkendes.

Udvalgets Mindretal (Kl. Berntsen, N. S. Larsen og Reisz) kan ikke deltage i Flertallets Indstilling om Valgets Forkastelse, da man efter de foreliggende Oplysninger maa erkende, at Valghandlingen er bleven ledet i god Overensstemmelse med Lovens Forskrifter. Efter Mindretallets Op-

fattelse have de framkomne Klager ved nærmere Prøvelse vist sig at være dels uden Betydning, dels ubeviste eller urigtige.

Valgklagerne falde med Hensyn til Tidspunktet for deres Fremkomst i to Afdelinger. Straks efter Valgets Afholdelse blev der indsendt en Del Klager, som forelaa til Prøvelse i den overordentlige Rigsdags-samling i April 1895 og førte til en af Folketingets Flertal vedtagen Udsættelse af Valgets Godkendelse i Forbindelse med en Opfordring til Indenrigsministeren om at lade Klagerne retslig undersøge.

Da Rigsdagen igen traadte sammen i Oktober, blev der imidlertid for Udvalget til Valgbrevets Prøvelse ikke blot forelagt Resultatet af den nævnte Undersøgelse, men der var endvidere i Sommerens Løb fra den samme Side, hvorfra de tidligere Anker vare framkomne, tilvejebragt adskillige ny Klager. Dette gav Anledning til, at der begæredes en ny retslig Undersøgelse, som først tilendebragtes i Slutningen af Mæret 1895.

Om flere af de Indsigelser, som ere rejste mod Valgets Godkendelse, erklærer Flertallet selv, at de efter det oplyste ere betydningsløse. Mindretallet har følgelig ingen Anledning til at opholde sig ved denne Art Klager. Som et karakteristisk Eksempel paa, med hvor liden Omtanke der er blevet klaget, bør dog anføres følgende: Færgemand Lars Nielsen af Baastrup meddelte i sin Klagekrivelse, at han en Tid lang overværede Afstemningen for Alling-Tulstrup Kommune, og „erklærer under Eds Tilbud, at medens jeg var til Stede, blev den stemmendes Navn og dens Navn, paa hvem han havde stemt, ikke oplæst for vedkommende Vælger, trods Paabudet i Valglovens § 41.“ Da samme Klager mødte for Forhørsdommeren, afgav han en saalydende Forklaring, at han havde bemærket, „at Stemmelisteføreren ikke oplæste Vælgerens Navn og den, paa hvem han havde stemt; om Valglisteføreren gjorde det, ved han ikke, men tror det ikke.“ — Andre Klager gaa ud fra helt modsatte Synspunkter. Saaledes anker Redaktør Fr. Hjermarck over, at Politibetjent N. Hansen, der af Politimesteren var beordret til at føre Tilsyn med Ordens Over-